

Så vil ordføreren uddybe De Konservatives, herunder den tidligere ministers, ansvar for dårligdommene, da der tilsyneladende er så mange, der har brug for FVU i dag?

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det vil jeg gerne. Sagen er jo den, at der blev lagt en helt ny stil dengang i 1970'erne, og siden da, er det, som fru Margrethe Vestager også var inde på, også blevet sådan, at vi rent faktisk kan undervisningsdifferentiere og benytte testredskabet den dag i dag. Vi har heldigvis siden dengang bevæget os i det, vi fra konservativ side mener er den rigtige retning, og det er vi da utrolig glade for, og det er jo bl.a. sket under den borgerlige regering. Men det er ikke nogen hemmelighed, at vi fra konservativ side, hvis vi havde haft et flertal, også for mange, mange år siden havde brugt de her redskaber langt mere aktivt.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Nu svarede ordføreren på noget andet end det, jeg spurgte om. Det, vi snakker om, er voksne mennesker, som ikke har de fornødne kundskaber, og hvor den konservative ordfører siger, at det skyldes politik gennemført tilbage i 1970'erne. Det, jeg spurgte om, var den uddannelsespolitik, der blev gennemført i 1980'erne, hvor den borgerlige regering havde ansvaret for det, og det er de mennesker, vi taler om i dag, som har brug for mere uddannelse. Da ordføreren mener, at det har en direkte sammenhæng med nogle ministre, der har siddet der for mange år siden, beder jeg om en uddybning af, hvordan hr. Bertel Haarder i 1980'erne bidrog til den dårligdom, som ordføreren åbenbart mener, der er i dag på grund af mange års fejlslagen uddannelsespolitik.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er så der, jeg svarer, at det store skred skete dengang midt i 1970'erne, og siden da har vi så langsomt bevæget os i den rigtige retning. Men der er ingen som helst tvivl om, at fra konservativ side synes vi da, at det gik alt for langsomt med at komme i den retning. Men det er jo altså en forudsætning for at bevæge sig i en retning, at man får et flertal med sig i den retning.

Derfor er det så utrolig dejligt, og netop derfor indledte jeg med at sige, at jeg var så utrolig

opstemt over, at også hr. Carsten Hansen nu mener, at de her redskaber kan bruges, for det var ikke sådan, den socialdemokratiske politik lød dengang, og det har altså været en lang og sej kamp at få de her redskaber ind i den danske folkeskolepolitik. Men jeg er utrolig glad for, at det er kommet, så skal vi ikke bare i fællesskab glæde os over, at vi nu har nogle fælles redskaber, og at vi vil bruge dem til at forbedre ikke bare voksenundervisningen, men også undervisningen for vores børn?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Tænk, jeg var en af dem, der, da Muren faldt, hyldede, at man slap for noget af den fladpandede pædagogik, der gjorde sig gældende i Østblokken, altså der, hvor man hyldede nationale test og hyldede, at der sad et centralt organ og bestemte, hvad der skulle undervises i hvornår, og sørgede for, at eleverne også nåede de standarder med de test, der var. Det syntes jeg var fantastisk bortfaldt. Jeg var selvfølgelig også en af dem, der hyldede, da vores nuværende minister ikke længere var minister engang i starten af 1990'erne, men det er så en helt anden snak.

Derfor kan det undre mig, at man så fuldstændig ensidigt fra konservativ side kan hylde nationale test og i den grad stå og nærmest råbe hurra over, hvor fantastisk det er, at man har fået rettet op på de skadevirkninger, der har været i 1970'erne og 1980'erne. For det, De Konservative har bidraget med indtil nu – i øvrigt sammen med Socialdemokraterne, man kan jo håbe på, at Socialdemokraterne bliver klogere af den meget kontante konservative linje her og hopper ud af de skoleforlig – er at trække os i en Østblokketretning. Det vil jeg gerne have fru Charlotte Dyremoses kommentar til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er nok ikke nogen stor hemmelighed, at jeg er utrolig uenig med fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Jeg er meget enig i, at det var en stor fordel at komme af med kommunismen, og det kan vi så diskutere i en helt anden ideologisk sammenhæng. Det skulle fru Pernille Rosenkrantz-Theil måske overveje.

Sagen er jo netop den, at vi fra konservativ side åbenbart i modsætning til Enhedslisten faktisk mener, at vi har et nationalt ansvar for at sikre, at alle børn får en god og ordentlig undervisning. Det er klart, at det i sidste ende altid er